

ברשות הרבים⁽¹¹⁾.

מתמעטת כאשר האריג על שערך, ולכל אינן חוצצות.

והוינן בה: **מאי איכא בין הך לישנא קמא ובין הך לישנא** בתרא בדברי רב הונא בריה דרב יהושע?

ומשנינן: **איכא בינייהו החילוק בין שני הלשונות הוא באופן דטניפן**, שאותן שרשרות נטנפו בטיט⁽¹³⁾.

לחך לישנא דאמר רב הונא בריה דרב יהושע **כל שהוא אריג לא גזרו רבנן לצאת בו בשבת**, שאינו חוצץ בטבילה — הני חוטינן שנטנפו נמי ארוג הן, ואינן חוצצות מפני הטבילה כיון שאינן מהודקות לגופה, ומותר לצאת בהן בשבת.

ולחך לישנא דאמרת שמותר לצאת בשבת בשרשרות משום קפידא, שאין הנשים מקפידות לרחוץ בהן, באלו כיון דטניפו השרשרות — מקפיד קפידא עליהו הנשים כדי שלא יתלכלך בשרן אחר הרחיצה. ודרכן להסירן לפני הטבילה, ואסור לצאת בהן

בעא מיניה רב כהנא מרב: תיכי חלילתא, שרשרות של חוטים חלולות⁽¹²⁾ ועגולות שקולעות בהן הנשים שערך — מאי, מהו לצאת בהם בשבת? האם הם חציצה לטבול בהם ולכן גזרו עליהם רבנן שלא לצאת בהם, או שאינם נחשבות חציצה?

אמר ליה: אריג קאמרת? מותר לצאת בו בשבת! משום דכל שהוא אריג לא גזרו בו רבנן שלא לצאת בו בשבת, משום שאינו חוצץ לענין טבילה, היות ואי אפשר להדק אותו.

איתמר נמי, אמר רב הונא בריה דרבי יהושע: כל שהוא אריג — לא גזרו בו רבנן.

ואיכא דאמרי: אמר רב הונא בריה דרב יהושע: חזינא לאחותי, לאחותי, שבזמן שהיו רחצות בחמין לא היו מסירות מראשן את השרשרות העשויות מאריג, משום דלא קפדן עלייהו. שאין האריג מונע מהמים לבוא על כל שערך, והנאת רחיצתן אינה

אינו חוצץ, וכך פסק השו"ע [שם, ג]. ותמה הש"ך [שם, ה] שבאו"ח [שג, א] לגבי הוצאה בשבת הזכיר השו"ע רק "אריג" ולא כתב שיהא "חלול", וכן הקשה המגן אברהם שג, ד.

13. רש"י. והרא"ש הביא פירוש נוסף, שהחוטים מוזהבים ומקפידה להורידם בשעת טבילה כדי שלא יטנפו החוטים מהמים. והטור ושו"ע [יו"ד קצח, ד] פסקו את שני הפירושים להלכה שהם חוצצים לטבילה, והרמ"א הביא את שני הפירושים לגבי איסור הוצאה בשבת. וראה שער הציון [שג, ד].

האם מועיל מה שהוא דרך לבישה או שיש לחוש שירידם ויטלטלם. ראה משנה ברורה [שם, קמא].

11. וכתב המשנה ברורה [שג, ב] שאסרו אפילו לבתולה וזקינה שאינן טובלות, משום לא פלוג רבנן בגזירות. וראה רש"י ורבי אלעזר משה הורביץ שפירשו את הגזירה משום טבילה לטהרות, ולא רק משום טבילת נדה.

12. רש"י. אך להלן הגמרא מדגישה רק "אריג" כסיבה לכך שאינו חוצץ, והטור ביו"ד [קצח] הביא את דעת הראב"ד שדוקא אריג וחלול